

ACC. N:R. M. 7149: 1-7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
Härad: Uppvidinge. Adress: Furåkra, "Kråksmåla"
Socken: Ålgö. Berättat av: Susanna Ekelund Söder
Uppteckningsår: 1941. Född år 1800. i Ålgö socken

Uppteckningen utgör en saga
om "Pinstorpa = Fru."

Vol: 1.

Sidor: 1-8

Skriv endast på denna sida!

1.)
I Södermanland ligger ett stort
gods, som heter "Eriksberg" men
det hette förr i tiden "Piltorp." ef-
ter en herskerinna, som på grund
av sin grymhet fick heta "Piltor-
pa-Fru," annars säges att han
skulle heta "Anula." Hemma man
hette Erik och han hade en bra-
der, som hette Svante. Dessa her-
ra, liksom Fru Anula, säges alla
3. "Sällt sig till Sjävulen." Prödemä-
daga förste. Gåstiden förde dem
ett utsvävande liv och vora grym-
ma var på rätt sätt, så när
deras "kontrakt vora utlöpta," så
hembade Jan hem dem till sin nu-
derjordska boning, som enligt
fädernas bra lag i jordens mitt.

2.)

ACC. N.R. M. 7149:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2(a.3)

Sär var en stor eldgras, och där i
lägorna gunga de osaliga och frättes
fria från sina synder. "Fan och alla
smådjävlar hade var sin eldgaffel
och skötte om att lägorna blomma
klart och hetta var den tillbö-
liga. Men ibland så hände, att de
olyckliga i massor sökte klättra ö-
ver bräddarna i denna farusful-
la baning. Så passade "Fan och små-
djävlar på att i hast med sina
gafflar peta ner dem. Det ättad-
kom en skakning, så jorden gick
för runn." Så nu veta vi huru det
hittar när "Tola vrier rej". Bland
 dessa befunna sig "Biks Svante". Men
 Fru Anna var elakast och värre
blev hon för varje dag. Hon så-

3.)
ACC. N.R. M. 7149:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ges varit "ett lättinnigt stycke", så
efter sin mans död skaffade han
sig ett barn. Men eftersom han ville
vara en förnam fru, så sökte han
kort efter sin merkamst dölja sin lätt-
rinniga karaktär genom att paga bar-
net de dagar. Sen bildade han bak-
nagen sin bet och kastade in det
i ett liket i lagorna. Så säges att
"Jan skrattat på hemmet inifrån
nagen att fru Anna blekna de." —
Han var ett förfärligt elak makrinn
underlydande. Från solens oppgång
till dess nedgång pinga torparna
arbeta hårt om kammaren; den min-
sa försummelse straffades strängt.
Hän hade en "spärkva och postyr
därstädes och spöade sitt folk och

4)

ACC. N:R. M. 7149: 4.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kvång dam att dricka gödskelvattnet
om dam inte inging på hennes
orimliga önskingar. - Kom morgon
kom en Torpare några minuter
försent till arbetet. Han fick då
välja på d. följande saker. Saking-
en "Hästskoda" och tortyren eller och
följande. Han skulle till kvällen
hugga den största ek, som fanns
på gadset och transportera hen-
nen hem till slottets trappa med
alla grenarna fastsittande vid
stammen och därtill toppen före.
Torparen valde att hugga och hem-
försla eken på vis som Fru Anna
begärde. Torparen insåg snart det
arhåpliga, men han tänkte vinna
tid. På tag han span och gick till

5.)

ACC. N.R. M. 7149:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skogen och uppsökte den största
eken, som var mång hundraåring. Tor-
paren satte sig på en tuva invid
det stora trädet och suckade. Hans
tankar gingo till hemmet till wa-
ka och barn, som tillika med ka-
nan snart skulle "gå på bar bräde".
Så kom en svartklädd herre fram
och frågade honom "Varför är du
så ledsen?" Torparen berättade om
fru Annas orimliga begär. Så
sade den "Svarte" "Lugg du, jag skall
sköpa om det hela! Torparen högg
och i tredje hugget föll eken med
ett hiskligt brak. Så sade den
"Svarte" "Gått du upp på stammen!"
Torparen gjorde så, och eken börja-
de бага fart med toppen före mot

6.)
ACC. N.R. M. 7149:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

herregården. Setta mera Eken värmade
sig desto större fart. När dam kom-
mo fram till portarna var där för-
krångt så Eken fastnade. Fru Anna,
satt stad på trappan, hörde den "Svarte"
säga, "Knälar du dig svante." Han
säger då åter blekvat vid den rätten.
När Eken var framme vid trappan,
speg den "Svarte" fram till Fru Anna
och sade, "Vårt kontrakt är nu ut-
slutit och Ni borde hava godheten
följa mig." Men Fru Anna bad med
skälvande röst, "Nädstige herr sjä-
vel spara mig ännu någon tid!"
"Omöjligt min nädiga," svarade den
"Svarte." Så bad Fru Anna att få
taga sin kuffert och sin kammar-
siga med på färden. Detta beviljade

ACC. N.R. M. 7149: 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den "Svarte" henne tilläggaude "Eder Präste
tillhör mig redan." Så voro dessa 3.
förda in i en stor sal, som som ej
förr sett. Här framstälte Fru ett par
gläddeba järnkafflor och Kwang fru
Nuna att dansa i dans under det han
kammade hennes lockar med en gläd-
het järnkam, så blodet flöt. Sed öpp-
nade den "Svarte" en lucka i golvet
och störtade ner henne. Prästen skul-
le då titta in i angrunden men
fick då göra Fru Nuna sällskap ty
"han var och mager". Kammarfrigan
befann sig strax i en stor skog, det
kog en lid av 3. år innan han
kunde taga sig hem och berätta
om sin äbenfylliga resa. - Så slut
den gamla sin berättelse. -